

Αγαπητές φίλες και φίλοι

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση σε αυτήν την ενδιαφέρουσα διημερίδα για την ημέρα μνήμης διεμφυλικών ατόμων που μας υπενθυμίζει πως το 2009 αναφέρθηκε η δολοφονία 130 διεμφυλικών ατόμων. Θέλω να πω εξ αρχής πως είμαι πολύ χαρούμενη που μου δίνεται η ευκαιρία για αυτήν την παρέμβαση.

Για μας στην αριστερά ο αγώνας για δικαιώματα δεν είναι απλά ένα ανθρωπιστικό ζήτημα. Πολύ περισσότερο ο αγώνας για δικαιώματα των ατόμων που υφίστανται πολλαπλές διακρίσεις λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή προσανατολισμού φύλου. Σε αυτούς που υποφέρουν περισσότερο από τις διακρίσεις και σε αυτούς και αυτές που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη στοιχειώδη δικαιώματα που για άλλους είναι αυτονόητα, εκεί ακριβώς κρίνεται η δημοκρατία.

Ο επίτροπος του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, κυρίως Τόμας Χάμπαρμπεργκ που κι εσείς, στο site του σωματείου σας τον αναφέρετε, έχει πει σωστά, πως η ταυτότητα κοινωνικού φύλου δεν αναφέρεται πάντα στις εθνικές νομοθεσίες ξεκάθαρα ως έδαφος που πρέπει να απαγορεύονται οι διακρίσεις. Και οι διεθνείς συνθήκες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, δεν αναφέρονται πάντα συγκεκριμένα και στην ταυτότητα κοινωνικού φύλου.

Και αναφερόμενος στην συνέχεια στην νομοθεσία και την πολιτική λέει πως πολύ συχνά οι πολιτικές δυνάμεις αγνοούν τα δικαιώματα των τρανς ατόμων όταν καταρτίζουν νομοθεσίες και σχεδιάζουν την πολιτική τους. Είναι απαραίτητο να κλείσει αυτό το κενό και να ξεκινήσουν σοβαρές μεταρρυθμίσεις και πρωτοβουλίες κοινωνικής αλλαγής. Οι εθνικές νομοθεσίες κατά των διακρίσεων, θα πρέπει να αναφέρουν με απόλυτη σαφήνεια την ταυτότητα κοινωνικού φύλου, ως έδαφος απαγόρευσης των διακρίσεων. Το τρανς-φυλοφοβικό μίσος πρέπει να καταδικάζεται από την νομοθεσία, καθώς και η προπαγάνδα και οι πρακτικές μίσους.

Εμεις προσπαθήσαμε να ανοίξουμε στην ελληνική βουλή το συγκεκριμένο θέμα με αφορμή τον νόμο «για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας».

και ρωτήσαμε εγγράφως τους αρμόδιους υπουργούς αν προτίθενται να αναλάβουν τις απαραίτητες πρωτοβουλίες για την αναθεώρηση του Νόμου 3896/2010, που αφορούσε « την εφαρμογή των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης», ώστε να υπάρχει ρητή αναφορά στις διακρίσεις για λόγους κοινωνικού φύλου αλλά και ρητή αναφορά στην αναγνώριση του κοινωνικού φύλου.

Ρωτήσαμε επίσης αν θα προβούν σε κάποιες ρυθμίσεις και ποιες, για την δυνατότητα αλλαγής των εγγράφων στα φυλομεταβατικά άτομα, ανεξαρτήτως αν έχουν κάνει ή όχι επέμβαση φύλου, διότι και εδώ βρίσκεται ένα μεγάλο πρόβλημα και μια μεγάλη διάκριση

Κι τέλος αν προτίθεται ο Υπουργός Δικαιοσύνης στο σχέδιο Νόμου για την «Καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του Ποινικού Κώδικα» να συμπεριλάβει ρητά στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 και την ταυτότητα κοινωνικού φύλου ώστε να προστατεύονται και τα δικαιώματα των διεμφυλικών ατόμων.

Η απάντηση που λάβαμε επιβεβαιώνει τον επίτροπο του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, κυρίο Τόμας Χάμμαρπεργκ ότι δηλαδή οι πολιτικές δυνάμεις όχι απλώς αγνοούν την έννοια κοινωνικό φύλο και τα δικαιώματα των τρανς ατόμων, αλλά ακόμα χειρότερα είναι πολύ μπερδεμένες και δεν ξέρουν καθόλου το θέμα. Περισσότερο να πούμε ότι συνυπαρχουν σε όλο αυτό το ζήτημα της άγνοιας, σωρεία προκαταλήψεων και ρατσισμού απέναντι σε αυτά τα ζητήματα.

Εδώ οφείλω να πω ότι εμεις φτάσαμε να κανουμε την ερώτηση στη βουλή γιατί προηγήθηκε η δική σας απόφαση να φτιάξετε το σωματείο και να διεκδικήσετε αυτά που σας ανήκουν. Και πρώτα απ'όλα να διεκδικήσετε χώρο σε αυτήν την κοινωνία. Να γίνεται ορατές και ορατοί. Πιστεύω ακράδαντα και όλοι και όλες το πιστεύουμε στην αριστερά ότι η υπόθεση της αξιοπρέπειας και της χειραφέτησης των ανθρώπων είναι έργο των ίδιων. Και η αριστερά οφείλει με όποιο τρόπο μπορεί να φανεί χρήσιμη και να τους στηρίξει σε αυτόν τον αγώνα.

Και φυσικά για κάποια ζητήματα είναι πολύ σημαντικές οι θεσμικές παρεμβάσεις για μια σειρά απο λόγους. Πρώτον γιατί κάνεις γνωστό ενα θέμα και πιέζεις να παρθούν αποφάσεις. Δεύτερον αναγκάζεις ακόμα κι αυτούς που κάνουν πως δεν υπάρχει τέτοιο θέμα, π.χ δικαιώματα διεμφυλικών ατόμων, να τοποθετηθούν. Τρίτον, λύνεις προβλήματα σε θεσμικό επίπεδο, πράγμα που πολλές φορές είναι κρίσιμο ζήτημα για μια σειρά αλλαγές και στην κοινωνία, και ας είναι απο πάνω προς τα κάτω.

Το ζήτημα για παράδειγμα του κοινωνικού φύλου που θίξαμε με την ερώτησή μας θεωρώ οτι είναι πολύ κομβικό ζήτημα που αν προχωρήσει σε νομοθετικό επίπεδο θα είναι μια σημαντική κατάκτηση, για αρχή. Το καλύτερο απ'όλα θα ήταν να είναι αίτημα της κοινωνίας και να συμπεριλαμβάνεται στην εκπαίδευση, αλλά ακόμα είμαστε μακριά απο αυτό.

Επίσης οφείλω μια αναφορά και στον αγώνα των φεμινιστριών. Είναι αλήθεια πως όσες αντιθέσεις και να υπάρχουν, την συζήτηση στην κοινωνία για τα ζητήματα του φύλου, της έμφυλης διαφοράς και του κοινωνικού φύλου τα άνοιξαν οι φεμινίστριες με την δική τους οπτική. Και έτσι ανοίξαν ένα δρόμο να περπατήσουμε. Γιατί όπως λέει και το τραγούδι,... τον δρόμο τον ανοίγεις περπατώντας. Γι' αυτό τα κινήματα, οι ριζοσπαστικές συλλογικότητες, τα σωματεία και κάθε μορφή συλλογικής διεκδίκησης είναι ύψιστης σημασίας για την κατάκτηση δικαιωμάτων και ελευθεριών. Και φυσικά εδώ δεν υπολείπεται και η συμβολή του ατόμου. Εμάς των ίδιων. Πρέπει να αμφισβητούμε πιστεύω την εικόνα που φτιάχνει η εξουσία για μας και να διεκδικούμε τον αυτοπροσδιορισμό μας και αυτά που μας ανήκουν. Απο τα στοιχειώδη σε μια πολιτισμένη κοινωνία, δηλαδή υγεία, παιδεία, εισόδημα μέχρι την πλήρη χειραφέτησή μας. Και σεις νομίζω κάνατε μια πολύ καλή αρχή με την δημιουργία του σωματείου.

Είναι κάπως παρήγορο οτι πλεον για τα ζητήματα αυτά μιλούν άνθρωποι σε αναγνωρισμένους θεσμούς όπως η ύπατη αρμοστής του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα Ναβί Πιλάϊ που έγραψε σε άρθρο της, με τίτλο Ομοφοβική βία, εγκληματική σιωπή και προκατάληψη, για ζητήματα όπως η ομοφοβία, ο ρατσισμός και η ξενοφοβία. Αναφερόμενη στην αύξηση των επιθέσεων σε διάφορες χώρες σε γκέι, λεσβίες, αμφιφυλόφιλους ή **διεμφυλικούς έφερε για παράδειγμα την επίθεση**

στο pride στο Βελιγράδι αλλά και άλλα συμβάντα με βασανιστήρια και βιασμούς σε διάφορες πόλεις και χώρες εναντίον ατόμων με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό, θέτοντας έτσι η Ύπατη Αρμοστεία, δημόσια το πρόβλημα και καλώντας για μεγαλύτερη ανεκτικότητα. Το θεωρούμε θετικό αλλά φυσικά εμείς από την πλευρά μας πιστεύουμε πως η ανοχή δεν αρκεί. Το θέμα αυτό είναι πολύ γενικότερο και έχει να κάνει με το ίδιο το σύστημα που ζούμε.

Δυστυχώς εμείς έχουμε και την ατυχία να υπάρχουν πλέον στην κυβέρνηση άνθρωποι με απόψεις που καλλιεργούν ομοφοβία, ρατσισμό, σεξισμό και μίσος για οτιδήποτε διαφορετικό από το πρότυπο του έλληνα, άντρακλα, πατριώτη, θρησκευόμενου, οικογενειάρχη, και της ελληνίδας γυναίκας-μητέρας-συζύγου. Βεβαίως από το ρατσισμό τους δεν γλυτώνει κανείς είτε είναι μετανάστης και μετανάστρια, είτε τρανς, είτε κομμουνιστής. Θεωρώ μαύρη μέρα την μέρα που ορκίστηκε αυτή η κυβέρνηση. Και γιατί θα λεηλατήσει κάθε εισόδημα και κάθε δικαίωμα από τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες αλλά και γιατί συμμετέχει στην κυβέρνηση η ακροδεξιά. Επίσημα το ΛΑΟΣ εκφέρει ξενοφοβικές αλλά και ρατσιστικές απόψεις και έχει δημόσια χλευάσει το νόμο για την «Καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας».

Οι πολίτες και κάτοικοι αυτής της χώρας, αγαπητές φίλες και φίλοι, όλοι μας δηλαδή, ζούμε πολύ δύσκολες στιγμές και δεν έχουμε φτάσει στο τέλος. Η κρίση που δημιούργησαν οι έχοντες και κατέχοντες έχει σπρώξει ολόκληρη την κοινωνία στην φτώχεια. Η απαίτηση της εξουσίας, και στην Ελλάδα και στην ευρωζώνη, είναι να πληρωθούν τα σπασμένα από τους εργαζόμενους. Οι από πάνω, θέλουν να αυξήσουν κι άλλο τα κέρδη τους και δεν επιθυμούν να πληρώσουν ούτε ευρώ. Αυτό προσπαθούν να το επιβάλλουν με κάθε τρόπο. Και όταν οι κυβερνήσεις δεν μπορούν να το επιβάλλουν λόγω κοινωνικών αντιδράσεων επιστρατεύονται άλλα μέσα. Επιστρατεύονται τραπεζίτες που διορίζονται πρωθυπουργοί, επιστρατεύονται τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που με ψέματα και απειλές προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο πως δεν υπάρχει άλλος δρόμος από αυτόν της φτώχειας και του ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας και επιστρατεύονται και οι μηχανισμοί του κράτους που επιβάλλουν με αυταρχισμό και καταστολή, αυτά που αποφασίζονται στις Βρυξέλλες.

Σε αυτό το έδαφος της κρίσης είναι προφανές πως οι πιο ευάλωτες, για οποιονδήποτε λόγο ομάδες, θα χτυπηθούν περισσότερο, θα στερηθούν περισσότερα δικαιώματα, θα

έχουν λιγότερα έως καθόλου εισοδήματα και θα υποφέρουν και περισσότερο ρατσισμό. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε ο καθένας και η καθεμιά από κει που βρίσκεται σε εγρήγορση. Να μην επιτρέψουμε να επιβάλλουν φτώχεια και κοινωνική ερήμωση. Να ξέρουμε ότι σε έναν η μία αν αφαιρεθούν τα δικαιώματα και τα κεκτημένα, και το δεχτούμε, θα έρθει και των υπολοίπων η σειρά.

Σας ευχαριστώ πολύ που μου δώσατε την ευκαιρία να είμαι εδώ και πιστεύω πως, με πρωτοβουλία δικιά σας πάντα, θα συνεχίσουμε να πιέζουμε προς την κατεύθυνση που περιγράψαμε σε θεσμικό επίπεδο έτσι ώστε να έρθει κάποια στιγμή που θα είμαστε περιττοί και περιττές γιατί θα ζούμε σε μια άλλη ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία που θα διασφαλίζει ολιγαρκή αφθονία και συλλογική ευτυχία.

Τελειώνω με τα λόγια του τρανσέξουαλ Jamrat Mason στο Hackney Pride το 2010:

«Η κοινωνία είναι χωρισμένη σε άντρες και γυναίκες και εγώ δεν ανήκω σε καμία από τις δύο κατηγορίες. Αν έπρεπε να μπω στη φυλακή, θα μπορούσα να είμαι ένας άντρας σε μια γυναικεία φυλακή, ή ένας άντρας με κόλπο σε αντρική φυλακή, όπου η προστασία της ιδιωτικής ζωής δεν είναι ακριβώς προτεραιότητα. Αν με συλλάβουν και μου κάνουν σωματικό έλεγχο, πρέπει να διαλέξω ανάμεσα σε άντρα και γυναίκα αστυνομικό για να το κάνει. Αλλά δεν είμαι άντρας, δεν είναι αυτό το φύλο μου, είμαι τρανσέξουαλ. ... Θα μπορούσαν να μου συμπεριφέρονται σαν να είμαι άντρας, να με βάλουν σε αντρικές φυλακές, να μου κάνει σωματικό έλεγχο άντρας αστυνομικός, να παντρευτώ μια γυναίκα. Αλλά δε θέλω να παντρευτώ, δε θέλω να ζω σε μια κοινωνία που οι άνθρωποι πάνε φυλακή και δέχονται σωματικό έλεγχο από αστυνομικούς. Δεν πιστεύω σε έναν αγώνα, με τον οποίο ζητάμε από την κυβέρνηση να ασχοληθεί με μας πιο αποτελεσματικά, να μας καταπιέζει με καλύτερο τρόπο. Δε θέλω να ενσωματωθώ καλύτερα σε ένα σάπιο σύστημα, θέλω κάτι διαφορετικό συνολικά. Θέλω να πάρω μέρος στη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου».